

підтримувати високий рівень мотивації у юних спортсменів та сприяють їхньому успіху.

Список використаних джерел

1. Волков Л. В. Теорія і методика дитячого та юнацького спорту. Підручник. Київ : Освіта України, 2016. 464 с.
2. Сергієнко Л. П. Теорія та методика дитячого і юнацького спорту: підручник. Київ : Кондор, 2016. 542 с.

Людмила КУЗЬМЕНКО

ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ МЕТОДІВ У НАВЧАННІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Фізична культура є одним із ключових компонентів гармонійного розвитку молодших школярів. Однак традиційні форми навчання не завжди відповідають віковим особливостям дітей, які потребують активності, емоційного залучення та мотивації. Ігрові методи стають дієвим інструментом, який дозволяє не лише підвищити інтерес до уроків фізичної культури, а й сприяє формуванню навичок командної роботи, дисципліни та здорового способу життя.

У статті розглядається ефективність використання ігрових методів у навчанні фізичної культури молодших школярів. Зроблено аналіз їх впливу на фізичний, емоційний та соціальний розвиток учнів, а також окреслено практичні рекомендації для педагогів.

Основною метою даної статті є проаналізувати значення ігрових методів у процесі навчання фізичної культури молодших школярів, визначити їх вплив на навчальні результати та соціалізацію дітей.

Ігрові методи навчання фізичної культури є одним із найефективніших засобів залучення учнів до активного способу життя, формування їхньої фізичної підготовленості та виховання позитивного ставлення до спорту. Цей підхід ґрунтується на природній цікавості дітей до гри, яка поєднує розвагу із тренуванням рухових навичок, розвитком фізичних якостей та соціальних компетенцій.

Ігрова діяльність дозволяє створити мотиваційне середовище, де учні з ентузіазмом виконують фізичні вправи, що сприяє ефективності освітнього процесу. Завдяки різноманітності форм ігор вчитель може легко адаптувати заняття до індивідуальних можливостей учнів.

Гра – головна сфера спілкування дітей. У ній розв'язуються спірні питання міжособистісних взаємин, сумісності, партнерства, дружби, товариства. У грі пізнається й отримується соціальний досвід стосунків людей. Гра соціальна за своєю природою й безпосередньому насиченню, будучи відображеною моделлю поведінки, вияву й розвитку складних

самоорганізуючих систем і практикою творчих рішень, переваг, виборів вільної поведінки дитини, сферою неповторної людської активності.

Як відомо, ігрова діяльність дитини в процесі виконання фізичних вправ позитивно впливає на розвиток її центральної нервової системи, вдосконалення аналізаторів і розвиток їхньої взаємодії. У свою чергу, поліпшення фізичного розвитку, зміцнення здоров'я і підвищення загальної працездатності, що досягається в процесі ігрової спрямованості фізичного виховання, позитивно впливає на поліпшення розумової працездатності дітей.

Гра може бути використана вчителем на уроках фізичної культури з волейболу, футболу, баскетболу, гандболу, волейболу, бадмінтону, тенісу, при опануванні гімнастичними й легкоатлетичними вправами.

При початковому ознайомленні зі спеціальними вправами доцільно використовувати ігри-естафети, ігрові вправи, командні ігри-стрибки, ігри-кидання, комбіновані ігри та весь багатий арсенал вправ, що входить до спортивно-ігрового методу. Щоб гра виховувала та давала насолоду, потрібно одне і те ж саме завдання виконувати в різних варіантах (репродуктивний метод), але при цьому необхідні певні підготовчі заходи до проведення занять, в яких використано спортивно-ігровий метод. Для проведення занять спортивно-ігровим методом не потрібно складного інвентарю, довгої та детальної підготовки. З дітьми молодших класів підготовчу частину уроку фізичної культури потрібно проводити у вигляді рухливої гри аеробної спрямованості («Квач», «Рибак і рибки» тощо), а не за допомогою монотонного бігу по колу. У розминці ігри підбиралися не високої інтенсивності, тому що через перевтому у молодших школярів впаде інтерес до подальших вправ.

У спортивних іграх, як-от у баскетболі та футболі, формуються навички опанування колективної гри з м'ячем. Так, при виконанні командних ігор, естафет іде розподіл на дві чи більше команд. При проведенні спортивної гри проявляється активність, самостійність, творчість учнів.

На уроках гімнастики застосовують рухливі ігри для закріплення шикунань і переміщень, загально-розвиваючих вправ, навичок правильної постави, точності відтворення вихідних і кінцевих положень, навичок лазіння і пересування.

Застосування ігрового методу на уроках легкої атлетики є ефективним засобом у навчанні та вдосконаленні легкоатлетичних вправ. Легкоатлетичні вправи, що виконуються в ігровій формі, доставляють учням радість і задоволення, а досвідчена і об'єктивна оцінка їхніх досягнень є учнівським стимулом для подальшого покращення результатів. Уроки легкої атлетики з учнями проводяться переважно на відкритому повітрі, завдяки чому досягається виражений оздоровчий ефект.

У процесі проведення ігор-естафет, які багато разів виконуються у швидкому темпі, в учнів виховується швидкісна витривалість. Основним критерієм оцінки навантаження і відпочинку в іграх є показник ЧСС уд./хв., контроль за яким молодші школярі виконують самостійно. Слід зауважити, що спортивно-ігровий метод був упроваджений французьким дослідником Ю. Люстеллою. Він знайшов своє практичне застосування як у спортивній підготовці молодших школярів, так і в заняттях фізичною культурою.

Ігри, які застосовують у роботі з молодшими школярами, мають відповідати навчальній програмі. Ігрові завдання мають бути не надто легкими, проте й не дуже складними. Необхідно враховувати вікові особливості учнів, забезпечувати різноманітність ігор та залучати до гри усіх учнів.

Отже, використання ігрових технологій особливо доцільним є у роботі з учнями початкових класів. Під час проведення уроку з застосуванням ігрових технологій учитель повинен вміло управляти емоціями молодших школярів, не нав'язувати своєї думки, а скеровувати їхню активність у потрібне русло. Завдяки ігровим технологіям у класі створюється сприятливий психологічний клімат, активізується навчальна діяльність школярів, підтримується інтерес до навчання. Емоційна забарвленість гри допомагає школярам легше пережити невдачі та подолати труднощі під час навчання. Ігрові технології навчання сприяють розвитку у молодших школярів самостійності, творчості, винахідливості, кмітливості, відповідальності, цілеспрямованості.

Список використаних джерел

1. Аксьонова О. П. Нова фізична культура: система методів навчання. *Теорія та методика фізичного виховання*. 2011. № 3. С. 25–31.
2. Базилевич Н. О. Вплив ігрового методу на розвиток фізичних здібностей молодших школярів. *Спортивний вісник Придніпров'я*. 2011. № 2–3. С. 99–102.
3. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: навч. пос. Київ : Академвидав, 2004. 450 с.

Анастасія БУЛАТ

АКТУАЛЬНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Сучасний соціально-економічний розвиток України обумовлює необхідність визначення нових пріоритетів і перспектив для спеціальної школи, висуваючи підвищені вимоги до змісту освіти дітей з особливостями психофізичного розвитку та розробки інноваційних педагогічних технологій для корекції їхніх порушень.